

af 120,000 Rbd., som skulde tildeles ved Hjælp af dette Forslag, er som en Draabe i Havet, imod hvad disse Eiendomme have tabt i Værdi i Handel og Vandel. Jeg paastaar, hvad jeg ogsaa sagde forleden Dag, at det Tab, disse Eiendomme have lidt i Handel og Vandel, er lige saa stort som de 6 Millioner, der bleve tildelte Sylland i Krigsfladesesstatning, medens disse Egne kun ere 5—6 Kvadratkilometer. Det er en centrering Byrde, der er bleven paalagt dem, og det kan ikke hjælpe at man siger til Beboerne: Her har Du Noget, hvormed Du kan lindre din Lærhytte op, naar han i Stedet for 1000 Rbd. ikke faar mere end 200 Rbd. pr. Ld. Hartkorn (Modsigelse). Ja, mine Herrer! de høre ikke hjemme i disse Egne; de maa gjærne tro, at vi her tale vor egen Sag; det er en gammel Kjendsgjerning, at man her kan blive mistjændt derfor, men deraf maa vi ikke lade os genere. Dette Spørgsmaal er reist fra Statens Side. Man erkjender, at man maa have et Statsværn, men det er da ogsaa rimeligt, at Staten gaar i Spidsen for dette Værn og betaler, om ikke Brodeparten, saa dog Noget, der ligner det. Det er Stillingen, naar vi ville se Sagen lige i Dinene. Ere disse Beboere i en nogenlunde rimelig Fremtid helstgjst stillede for deres Personer ved at have det gamle Værn i den gamle Tilstand og beholde deres Penge, eller ved at faae det nye Værn i den nye Tilstand? Det kan intet Menneſke beregne, men Et er sikkert, og det er, at det, hvis der igjen indtræffer en ſlig Vandſlod, aldrig kan undgaaſ, at Staten lider Skade derved. Det kan meget godt være, at Beboerne i disse Egne i flere Generationer gaa Ram forbi, men det er de nærmeste Generationer, som ſkulle bære disse Byrder. Jeg kan godt forſtaa, naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Chr. Pedersen) ſagde, at det er et Spørgsmaal, om disse Menneſker ikke for deres eget Bedkommende ſlippe bedre ved at ſige: Lad Efterverdenen om et Par Hundrede Aar have den Sorg, det er dog ikke ſandſynlig, at der vil komme nogen Vandſlod i vore Børns, Børnebørns, eller deres Børns Tid. Derimod ligger det nær for Staten, der jo maa betragtes for at være evig, at ſige: Derved kunne vi ikke være tjente. Selv om man vil forudsætte, at en Stormſlod ikke kommer igjen før om et Par Hundrede Aar, vil Staten dog, hvis den ikke giver større Hjælp, tabe mere ved denne Stormſlod gjennem Tabet af direkte og indirekte Skatter. Hvis vi ſætte Diger, ville disse Egne florere i en ganſke anden Grad, og Staten vil faae ganſke andre Indtægter af dem gjennem Told osv., end naar vi ikke opføre Diger; det er mit Afgangspunkt. — Naar det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Gindenburg) ſagde, at Maribo Amt ikke var mere berørt af dette Spørgsmaal end Kjøbenhavns Amt, er dette ikke Tilfældet. Amtet har Fordel ved disse Egnes Opkomſt, dels direkte og dels indirekte. Vi kunne godt faae Formue- og Leilig-

hedsſtatten lignet høiere paa Grund af den større Beſtyttelse ved disse Diger, og alſaa har Amtet en Fordel. Forreſten har man da ogsaa Exemplet fra Sandflugtens Dæmpning, om jeg end ikke vil ſige, at man ſkal drage en ſnorret Analogi deraf. Kan Amtsrepartitionsfonden dertil give en Sjettedel, kan den ogsaa give dette eller noget Egnende her.

Frederiſſen: Jeg ønsker kun at gjøre en Bemærkning med Henſyn til det, der nylig blev anbefalet af det ærede Medlem for Præſtø (Scavenius), at man navnlig, naar der var Tale om den øſtlige Del af Lolland, ſkulde opſætte at tage Beſtemmelse derom i Aar. Det gaar ikke an at opſætte denne Sag. Jeg fremhævede ligeoverfor det ærede Medlem fra Værø (Steenstrup) forleden Dag, at man ganſke viſt ikke kunde og burde bygge disse Diger i et Aar, men Et er, at der medgaaer flere Aar til Arbeidet, et Andet, at man opſætter at tage Beſtemmelse derom. Der er jo opført adſkillige private Diger, ogſaa nu begyndt nogle mindre Foretagender. Hvis der nu ikke bliver taget Beſtemmelse derom, maa Bedkommende enten lide det ſtore Tab og den Miſſio, ſom er forbunden med at lade Vinteren gaa hen uden at faae Noget i Stand, eller ogſaa ville de foretagne Arbejder maatte være ſpildte. Hvis ikke det ſtore Foretagende bliver udført, hvis der gaar ſaa lang Tid, inden der tages en Beſlutning, vil det Arbejde og de Penge, ſom ere anvendte, være ſpildte og det hele Arbejde maa foretages paa en langt koſtbarere Maade. Jeg maa alſaa paa det Beſtemteſte ſaraade, at man ikke vedtager vort Forslag under Nr. 2; det haſter lige ſaa vel ſom hele Sagen haſter.

Berg: Det er kun i Anledning af de Udtalelſer, vi hørte fra det ærede Medlem for Præſtø Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius), at jeg har begjæret Ordet, og navnlig i Anledning af hans Modſtand mod Forslaget Nr. 1. Derſom dette Forslag gik ud paa væſentligt at ſvække Betydningen af det Værn, man vil ſætte, ſaaledes at der alſaa i dette Forslag ſkulde ligge en Opfordring til Ministeren om at ſørge for at fremkalde et ſvagere Værn, vilde jeg give ham Ret. Men ſaaledes har den ærede Miniſter ikke opſatt det og ikke omtalt det, da han ſelv paa en Maade bebudede det ved Sagens 1ſte Behandling. Han udtalte da, at Ordet „indtil“ betød kun, at der var enkelte Steder, hvor Forholdene vare af den Beſtaffenhed, at det meget vel kunde forſvares at tage et noget lavere Værn. Naar man tager det System i Betragtning, ſom jeg navnlig tror, at man vil anvende paa Lolland — paa Falſter kan det viſt ikke anvendes — nemlig, at de beſtyttede Dele blive ligesom begrændſede for ſig efter Kaſſematsprincipet, tror jeg, det vil erkjendes, at der gives viſe af disse Dele, der ikke kunne bære en